

Bekendtgørelse om sundhedsfaglig rådgivning til brug for sagsbehandlingen i sager om sygedagpenge, kontanthjælp m.v.

I medfør af § 43 i lov nr. x af x om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes efter forhandling med sundhedsministeren og efter bemyndigelse:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse, når en sundhedsperson yder kommunen sundhedsfaglig rådgivning om personens muligheder for arbejde eller uddannelse til brug for kommunens sagsbehandling i sager på beskæftigelsesområdet, herunder sager om sygedagpenge, kontanthjælp, jf. dog stk. 2. Ved sundhedsfaglig rådgivning forstås den rådgivning som en sundhedsperson yder på baggrund af de oplysninger, der allerede foreligger i sagen, jf. bekendtgørelsens kapitel 2.

Stk. 2. I sager, hvor kommunen vurderer, at personen er i målgruppen for fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller førtidspension, og sager, hvor personen er visiteret til fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller er tilkendt førtidspension, finder reglerne i bekendtgørelse om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager om fleksjob, førtidspension m.v. anvendelse.

Kapitel 2

Sundhedsfaglig rådgivning

§ 2. Den sundhedsfaglige rådgivning skal alene klarlægge helbredets betydning for personens muligheder for arbejde eller uddannelse til brug for kommunens sagsbehandling.

§ 3. Kommunen tilrettelægger selv, hvordan den sundhedsfaglige rådgivning tilvejebringes.

§ 4. Den sundhedsfaglige rådgivning kan alene gives i forhold til helbredets betydning for personens mulighed for arbejde eller uddannelse. Sundhedspersonen kan som led i sin sundhedsfaglige rådgivning eksempelvis

- 1) klarlægge betydningen af indholdet i lægeattester, journaloplysninger eller andre sundhedsfaglige oplysninger i forhold til personens muligheder for arbejde eller uddannelse,
- 2) vurdere, om der i forhold til personens muligheder for arbejde eller uddannelse er sammenhæng mellem dokumentationen i lægeattester m.v. og sagens øvrige oplysninger om personens mulighed for arbejde eller uddannelse, herunder personens egne oplysninger og vurdering af egne muligheder,
- 3) vurdere, om der eventuelt er andre relevante sundhedsfaglige aspekter, som vil kunne bidrage til at belyse sagen, fx en speciallægeattest, eller om der er en behandlingsmulighed, som personen skal henvises til at drøfte med den praktiserende læge, eller
- 4) vurdere eventuelt skånebehov i forhold til, at personen kan vende tilbage i arbejde.

Stk. 2. Den sundhedsfaglige rådgivning må ikke indeholde rådgivning om, hvilken ydelse en person skal tilkendes.

§ 5. Den sundhedsperson, der yder sundhedsfaglig rådgivning, kan ikke selv indhente yderligere oplysninger i sagen til brug for den sundhedsfaglige rådgivning.

Stk. 2. Der kan ikke som led i den sundhedsfaglige rådgivning foretages undersøgelse eller behandling efter sundhedslovgivningen. Den sundhedsfaglige rådgivning kan således ikke ændre eller stille nye diagnoser efter dette kapitel.

Stk. 3. Den sundhedsperson, der yder sundhedsfaglig rådgivning, kan med personens skriftlige samtykke drøfte de sundhedsfaglige aspekter i en sag med personens praktiserende læge, samt drøfte de sundhedsfaglige aspekter i en sag med personen efter forudgående aftale med kommunen.

§ 6. Den sundhedsperson, der yder sundhedsfaglig rådgivning i en sag, kan ikke yde sundhedsfaglig rådgivning, hvis vedkommende er eller tidligere har været personens praktiserende læge, aktuelt behandler eller har behandlet personen i sundhedsvæsenet i øvrigt, eller varetager andre behandlings- eller genoptræningsopgaver i sundhedsvæsenet i forhold til personen.

§ 7. Den sundhedsfaglige rådgivning sker i form af en udtalelse til brug for sagen.

Kapitel 3

Ikrafttræden

§ 8. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 326 af 24. januar 2026 om sundhedsfaglig rådgivning til brug for sagsbehandlingen i sager om sygedagpenge, kontanthjælp m.v. ophæves.